Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26469
Copyright: Admont, Benediktinerstift

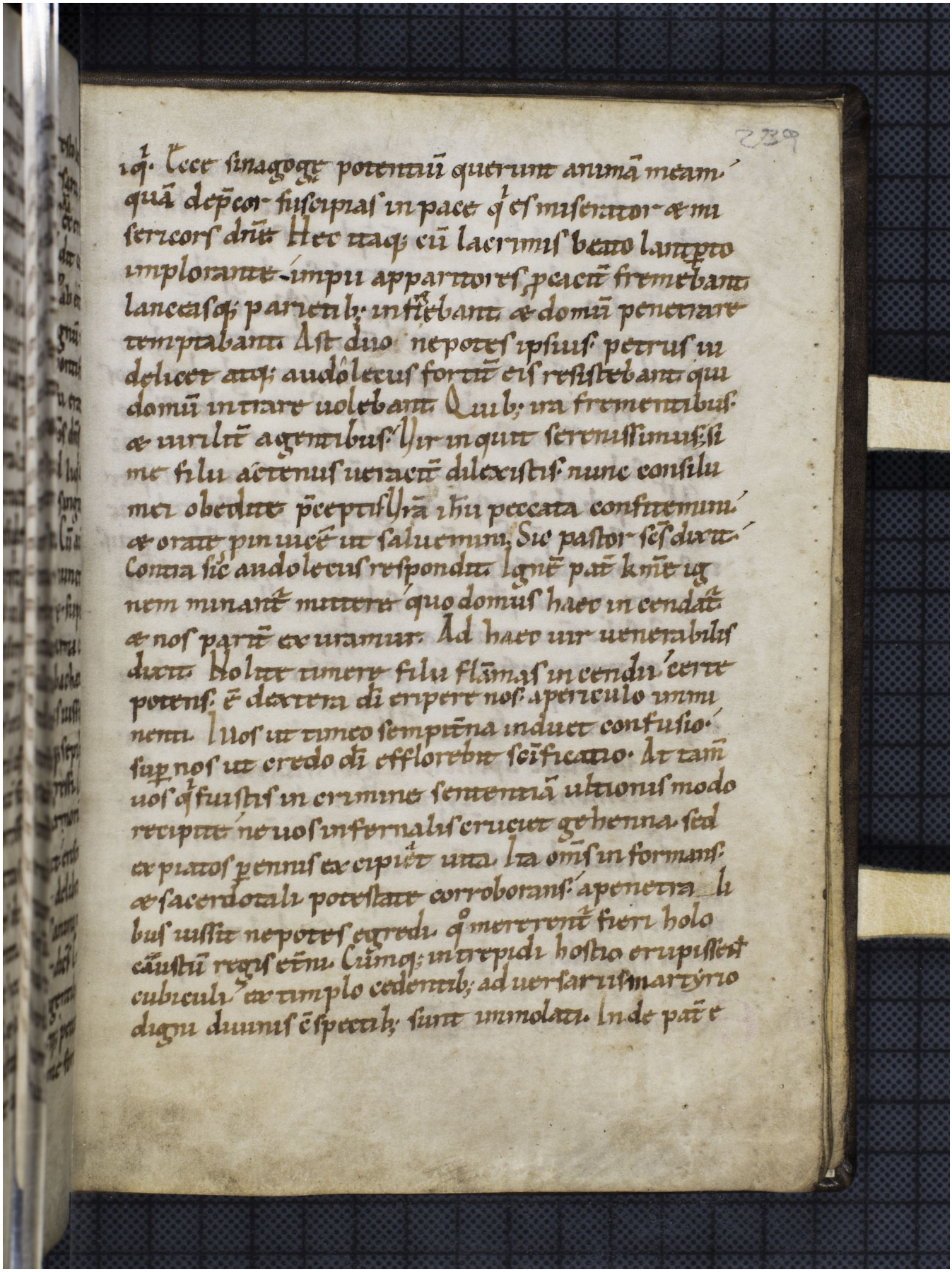

239

ioq. Ecce sinagoge potentatu querunt animam meam
quam de pcor suscipias in pace q est misericor & mi
sericors dnus. Hec itaq; cu lacrimis beato lanpto
imploraunt. impu apparitores, pcaciu fremebant
lanceasq; parietib; intendebant & domu penetrare
temptabant. Ast duo nepotes ipsius petrus u
delicet atq; andolecus fortiu eis resistebant qu
domu intrare uolebant. Quib; ira frementibus
& uuiltu agentibus. Vir inquit serenissimus si
me filu a cetenus uerac dilexistis nunc consilu
mei obedite pceptis. Vra ihu peccata confitemini
& orate pin uice ut saluemini. Sic pastor ses dixit.
Contra sic andolecus respondit. Ignis pa kmis ig
nem minantes mittere quo domus hac incendat
& nos parti exuramur. Ad hac uir uenerabilis
dixit. Nolite timere filu flamas incendii certe
potens est de dextera di eripere nos a periculo imminenti.
Nos ut timeo sempiterna induet confusio.
sup nos ut credo di efflorebit scificatio. At tam
uos q fuistis in crimine sententia ultionis modo
recipite ne uos infernalis crucier gehenna. sed
ex piatos penitus excipiet uita. Ita omis in formam
& sacerdotali potestate corroborans. a penetra li
bus ussit ne potes egredi. q metuerunt fieri holo
caustu regis etnu. Cumq; intrepidi hostio erupissent
cubiculi ex timplo cedentib; ad uersariis martyrio
digni duuinis espectib; sunt immolati. Inde pa e